

Publicerad 2017-04-15 17:41 av Minkki

foto (c) Minkki Huldén

Det finns en särskild glädje

i stunder av självvald isolering

från världen, den stora, ödesdigra,

och den närmaste omvärlden,

från vänner, bekanta, tidningar,

i den idealiska tiden, idetiden,

då avstånd tas från bekymmer

och alla moment som försenar

den livsviktiga kampen med en själv,

att då erfara hur omvärlden reagerar,

vänner får spark med ens osynlighet

och ingriper, envar på sitt sätt,

och plötsligt ser man sig själv med

andras ögon, blir varse mumifieringen

som inträtt i processen

Det finns en särskild glädje i
att bli upptäckt just där,
i det hemliga mörkret
under den grå filten

att inse, ju mer osynlig man gör sig,
desto mera sedd är man av dem
som inte bara kallar sig, utan är
ens vänner

2017-04-15 18:37